

Орамизда алоҳида тартиб ва интизом билан яшайдиган, иродаси кучли инсонлар бор. Уларнинг ҳаёти юксак ўзини тута билиш ва аниқ тартибга асосланган. Ҳаммамиз ҳам мана шундай кишиларга ҳавас билан қараймиз. Улар барча ишларни ўзаро мувофиқлаштира олганликлари сабабли кўпроқ натижага эришадилар ва бундан самимий завқ оладилар. Бироқ ҳатто шундай инсонларда ҳам маълум бир чекланишлар бор, чунки ҳеч биримиз эртанги кунни ёки вақтнинг ўтишини тўлиқ назорат қила олмаймиз.

Бу масалада Исо биздан мутлақо фарқ қилар эди. У келажакда нима содир бўлишини жуда яхши биларди. Эртанги кунни олдиндан кўра олиш салоҳиятига эга бўлгани учун, У Ўзини олдинда турган барча воқеаларга руҳан ҳозирлай оларди. Шу билан бирга, У Тангрининг барча фармон ва аҳкомларига қатъий риоя этарди. Исо Илоҳий Таврот қонунларини мукамал ва бекаму кўст бажарган ягона яҳудий сифатида, Фисиҳ байрамини садоқат билан нишонлар эди. Матто баён этган Хушхабарнинг 26-боб, 17–25-оятларида Исонинг ушбу муқаддас маросимни қандай ўтказганига гувоҳ бўламиз:

Хамиртурушсиз нон байрамининг биринчи кунда шогирдлар Исонинг олдига келиб дедилар:

— Фисиҳ таомини қаерда емоқчисиз? Биз бориб тайёргарлик кўрайлик.

¹⁸ Исо деди:

— Қуддусга фалончининг олдига бориб, унга шундай деб айтинглар: Устозимиз сизга: “Вақтим етди. Мен Фисиҳ зиёфатини шогирдларим билан сизнинг уйингизда ўтказмоқчиман”, деб айтиб юбордилар.

¹⁹ Шогирдлар Исонинг айтганини қилиб, Фисиҳ таомини тайёрладилар.

²⁰ Кеч кирганда, Исо ўн икки шогирди билан дастурхон атрофига ёнбошлади.²¹

Овқатланаётганларида Исо:

— Сизларга чинини айтайин, орангиздан биттангиз Менга хиёнат қилади, — деди.

²² Шогирдлар қаттиқ хафа бўлиб, бирин–кетин:

— Ҳазрат, наҳотки мени назарда тутаётган бўлсангиз? — деб сўрадилар.

²³ У эса шундай жавоб берди:

— Мен билан баравар косага нонни ботирган Менга хиёнат қилади.²⁴ Ҳа, Инсон Ўғли У ҳақда ёзилгандай жон беради. Аммо Инсон Ўғлига хиёнат қилган одамнинг ҳолига вой! Унинг туғилганидан кўра, туғилмагани яхшироқ эди.

²⁵ Сотқин Яҳудо Исога:

— Устоз, наҳотки ўша мен бўлсам? — деди.

— Ўзинг айтдинг, — деб жавоб берди Исо.

Исонинг Фисиҳ байрамини нишонлаш жараёнини кузатар эканмиз, Раббимизнинг улуғвор шахсиятини янада теранроқ англашга хизмат қилувчи бир нечта муҳим **ҳақиқат**га эга бўламиз.

Унинг самимий ва бекаму кўст бўйсунishi

Шогирдлар Исонинг одатини яхши билишарди. Улар ҳар йили Фисиҳвакти келганида Исо бу байрамни самимият билан нишонлашини кўришган. Ҳар бир эътиқодли яҳудий бу муқаддас кунни улуғлар эди. Бу байрам одамларни бундан минглаб йиллар илгари, Мусо пайғамбар даврида Исроилликларнинг Миср қуллигидан халос бўлганини хотирлашга чорларди. Яҳудий халқи бу байрам анъанасини асрлар оша авлоддан-авлодда сақлаб келишган. Шу сабабли шогирдлар Унинг одатига кўра, байрам таомини қаерда ҳозирлашлари кераклигини сўрашди.

Раббимиз уларга нима қилиш кераклигини ўта аниқлик билан тушунтирди. У ҳамма нарсани олдиндан режалаштирган, Ўз қадамларини аниқ биларди. У шогирдларига: «Шаҳарга, фалончининг

хузурига боринглар», деди. У мезбонни аниқ танлаб бўлган эди. «Унга айтинглар: 'Менинг вақтим яқинлашди'», деди. Раббимиз учун вақт омили ҳам аниқ белгиланган эди. Сўнг: «Шогирдларим билан бирга сенинг уйингда Фисихбайрамани нишонлайман», дейишни тайинлади. Дўстим, кўриб турганингиздек, У байрам ўтадиган маконни ҳам аниқ биларди. Исо ҳаётнинг ҳар бир майда деталлигача эътиборли эди.

Бу бизга Унинг шахсиятини, Яратганнинг Илоҳий Қонунига нақадар садоқат билан амал қилганини кўрсатади. Унинг самимий бўйсунуши бизга катта сабоқ беради. Раббимиз Каломга амал қилишда ва Фисих зиёфатини ўтказишда бекаму кўст, аниқ йўл тутган.

Унинг оғриқли ва маҳзун баёоти

Байрам дастурхони атрофида ҳамма нарса ўз тартиби билан кечаётган бир паллада, Исо тўсатдан: «Орангиздан бирингиз Менга хиёнат қилади», деди. У Ўзига қилинажак хиёнатни олдиндан эълон қилди. У олдинда нималар содир бўлишини жуда яхши биларди ва бу қайғули хабарни изҳор этди. Чуқурроқ ўйлаб кўрсангиз, бу жуда даҳшатли хабар эди: «Орангиздан бирингиз Менга хиёнат қилади». Раббимизга энг яқин бўлган, Унинг таълимотларидан энг кўп баҳраманд бўлган ва У билан бир сафда юрган инсонлардан бири Унга хиёнат қилиши керак эди!

Шогирдларнинг бу хабарга берган муносабатига эътибор беринг. Улар қаттиқ қайғуга ботишди, қалбларини чексиз маҳзунлик қамраб олди. Бу улар учун ақлга сиғмайдиган даҳшат эди. Қандай қилиб ораларидан бирор киши Раббисига хиёнат қилиши мумкин? Шу сабабли улар бир-бир: «Эй Раббим, мен эмасдирман?» деб сўрай бошлашди. Бу саволнинг моҳияти шунда эдики, улар ичида аслида «Раббим, бу мен эмасман-а, тўғрими?» деган умид ва хавотир билан мурожаат қилишарди.

Азиз дўстим, улар гўё ўз қалбларига назар ташлаб: «Наҳотки мен шундай тубанликка бора олсам?» деб ўз-ўзларини сўроқ қилишаётган эди. Исо уларга бўлажак воқеаларни очик айтди, чунки У ҳар бир инсоннинг ички кечинмаларини кўриб турарди. Ушбу қайғули баёнот орқали биз Раббимизнинг чексиз билим ва шафқат эгаси эканини яна бир бор англаймиз.

Унинг чексиз ва ягона билими

Шогирдлар «Мен эмасдирман?» деб сўрашганида, Исо: «Мен билан бирга идишга қўл узатган кимса Менга хиёнат қилади», деб жавоб берди. Бу Фисихтаомини ейиш пайтидаги одатий жараён бўлиб, ҳамма дастурхондаги умумий идишга қўл узатарди. Сўнг Раббимиз сўзида давом этди.

У: «Инсон Ўғли Муқаддас Ёзувларда битилганидек бу дунёдан кетади; аммо Инсон Ўғлига хиёнат қилган ўша одамнинг ҳолига вой!» деди. Исо Ўз ҳаёти ва ўлимининг мазмунини тўлиқ англари. У Муқаддас Забур ва Пайғамбарлар китобларида башорат қилинган йўлдан бораётган эди.

Бироқ шунга қарамай, шогирдлардан бири Унга хиёнат қилиши керак эди. Исо ўша одам ҳақида: «У одам туғилмаганида, ўзи учун яхшироқ бўларди», деди. Ҳа, Яҳудонинг ўз Устозига қилган бу қилмиши жуда мудҳиш ва кечирилмас жиноят эди. Энди Яҳудонинг берган жавобига эътибор беринг: «Эй Устоз, мен эмасдирман?» Назорат қилсангиз, у бошқа шогирдлар каби савол берди, лекин у Исога «Раббим» деб эмас, балки шунчаки «Устоз» (Раббий) деб мурожаат қилди. У «Устоз, бу мен эмасман-а?» демоқчи эди. Исо эса унга: «Сен бунга ўз тилинг билан айтдинг», деб жавоб қайтарди. Исо Ўзининг мукамал ва чексиз билими билан Яҳудонинг ниқобини йиртиб ташлади, энди Яҳудо бу хиёнатни хуфиёна ва сирли равишда амалга ошира олмасди.

Исонинг ҳаётидаги бу ҳақиқатлар Унинг аслида Ким эканини теранроқ тушунишимизга ёрдам беради. Унинг бўйсунуши самимий ва мукамал эди — У Ўзига юклатилган вазифани охиригача адо этди. Унинг баёоти қайғули эди — У шогирдларидан ҳеч нарсани яширмади. Унинг билими эса ягона ва мукамал эди — Яҳудо ҳеч нарсани сир тута олмади. Мана шу жиҳатлардан хулоса қиламанки, Исо бу дунёга келиб-кетган барча инсонлардан улўғдир. Унга ўхшайдигани ҳеч қачон

бўлмаган ва бўлмайди ҳам. Мен Уни ҳамма нарсадан юқори қўйиб севишни ва Унинг илоҳий
Каломига итоат этишни истайман.